

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci

žalobce: **L. V.**
bytem X.
zastoupený Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na
Zlatnici 301/2, Praha 4

proti
žalovanému: **Krajský úřad kraje Vysočina**
se sídlem Žižkova 1882/57, 587 33 Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11.11.2015, č.j. KUJI 74620/2015, sp.zn.
OOSČ 972/2015 OOSC/333/PM

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádnému z účastníků **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou napadal rozhodnutí žalovaného ze dne 11.11.2015, č.j. KUJI 74620/2015, sp.zn. OOSČ 972/2015 OOSC/333/PM, kterým žalovaný rozhodl tak, že dle ust. § 90 odst. 5 správního řádu, zamítá odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu města Jihlavy, odboru dopravy, ze dne 7.10.2015 pod č.j. MMJ/OD/16688/2015-6 JID:162099/2015/MMJ, kterým byl obviněný uznán vinným ze spáchání přestupku dle

ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zák.č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), a to v souvislosti s porušením ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu.

2. Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy (dále jen „správní orgán I. stupně“), vydal rozhodnutí, jímž uznal obviněného vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil tím, že dne 1.7.2015 v 9:35 hod. jako řidič motorového vozidla zn. X. registrační značky X., na ulici Pávovská u domu č. 17 v Jihlavě, ve směru jízdy do centra, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 15 km/hod. Silničním laserovým rychloměrem mu v úseku s nejvyšší dovolenou rychlostí 50 km/hod. byla naměřena rychlost 68 km/hod., po odpočtu možné odchylky měřícího zařízení ve výši ± 3 km/hod. byla jako nejnižší možná naměřená rychlost zjištěna rychlost jízdy 65 km/hod.
3. S uvedeným rozhodnutím žalobce nesouhlasil, podal včas žalobu a domáhal se zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného.
4. Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 7.6.2017, č.j. 41 A 2/2016-27 rozhodnutí žalovaného ze dne 11.11.2015 zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
5. Proti uvedenému rozsudku podal žalovaný včas kasační stížnost.
6. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 4.7.2018, č.j. 10 As 214/2017-41 rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7.6.2017, č.j. 41 A 2/2016-27 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.
7. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. Uvedl, že mezi stěžovatelem a žalobcem je spor o to, zda se správním orgánům podařilo v řízení o přestupku dostatečně objasnit, že žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost na území obce. Žalobce se zjištěními správních orgánů ve správním řízení nijak nepolemizoval, k ústnímu jednání se bez omluvy nedostavil, odvolání podal blanketní a nedoplnil je. Svá obsáhlá tvrzení, kterými se snažil zpochybnit zjištěný skutkový stav, uplatnil až v žalobě. Krajský soud na základě obsahu správního spisu shledal, že zde pochybnosti o skutkovém stavu byly a že se s nimi správní orgány měly vypořádat. Stěžovatel naopak nyní v kasační stížnosti vyložil, proč pro žádné takové pochybnosti nebyl prostor.
8. NSS musí nejprve konstatovat, že v usnesení rozšířeného senátu ze dne 2.5.2017, č.j. 10 As 24/2015-71, č. 3577/2017 Sb. NSS, označil za procesně přípustné, aby účastník řízení zpochybnil až v rámci soudního řízení skutkové okolnosti, které mohly a měly být vyjasněny již ve správním řízení. Skutečnost, že obviněný z přestupku byl v řízení před správními orgány zčásti či zcela pasivní, tedy automaticky neznamená, že jeho tvrzení zpochybňující zjištěný skutkový a právní stav a jim odpovídající důkazní návrhy, které jako žalobce poprvé uplatnil až v řízení před krajským soudem podle § 71 odst. 1 písm. e) s.r.s., jsou bez dalšího nepřipustné. Krajský soud však na základě skutkového a právního stavu věci, který je podle § 75 odst. 2 s.r.s. povinen v mezích žalobních bodů přezkoumat, může tato žalobní tvrzení shledat irelevantními nebo nevěrohodnými, a důkazní návrhy k

jejich prokázání odmítnout jako nadbytečné (§ 52 odst. 1 s.ř.s.). Tyto závěry musí krajský soud náležitě odůvodnit.

9. Z usnesení rozšířeného senátu plyne dále i to, že při přezkumu napadeného rozhodnutí je krajský soud také povinen zjišťovat, zda správní orgány (bez ohledu na způsob obhajoby obviněného v řízení o přestupku) dostaly své povinnosti zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu). Pokud krajský soud zjistí, že správní orgány takto nepostupovaly, bude na něm, aby na základě žalobních tvrzení a navrhovaných důkazů sám odstranil pochybnosti o skutkovém stavu (§ 77 odst. 2 s.ř.s.). To může učinit porovnáním nových tvrzení s důkazy již provedenými ve správním řízení, zopakováním důkazů již provedených nebo provedením důkazů nových. Jsou-li nedostatky ve zjištění skutkového stavu takového rozsahu, že jejich odstraňováním by soud nahrazoval činnost správních orgánů, uloží soud tuto povinnost správnímu orgánu.
10. Krajský soud má tedy nejprve usilovat o to, aby pochybnosti o skutkovém stavu odstranil sám. Teprve v situaci, kdy by musel provádět rozsáhlé dokazování, kterým by v podstatě nahrazoval činnost správních orgánů, je namístě, aby rozhodnutí žalovaného správního orgánu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Ačkoli ke každé věci přistupují soudy individuálně, v zásadě by se měly držet právě uvedeného pravidla. Nelze proto zcela souhlasit se žalobcovým tvrzením, podle něž se krajský soud může libovolně rozhodnout, zda doplní dokazování sám, nebo to uloží správnímu orgánu v rušícím rozsudku.
11. NSS upozornil na to, že stěžovatel mohl jistě uplatnit argumenty a dokumenty, které byly součástí kasační stížnosti, již ve vyjádření k žalobě; místo toho se však před krajským soudem omezil pouze na obecné sdělení, že žádný ze žalobních bodů nepokládá za důvodný. Jelikož ani krajský soud nevyvinul vlastní iniciativu, aby si obstaral chybějící listiny, staly se namítané nedostatky nakonec i předmětem kasačního řízení. V této věci spočívaly podle žalobce nedostatky v chybějící informaci o úpravě rychlosti v místě měření, o proškolení strážníka a o skutečnosti, zda městská policie může provádět měření v daném místě.
12. Na základě vysvětlení uvedeného v kasační stížnosti (tj. že výše uvedené skutečnosti jsou stěžovateli i magistrátu známy z úřední činnosti) však NSS považuje za přirozené, že správní orgánům (které jsou obeznámeny se situací v městě Jihlavě) nevystaly během správního řízení žádné pochybnosti o tom, zda strážníci městské policie měří rychlost v úseku podle dohody s Policíí ČR, zda strážník, který měření prováděl, byl k měření řádně proškolen a zda postupoval v souladu s návodem k obsluze radaru. Za této situace nebylo potřebné, aby se blíže zabývaly pochybnostmi, které může mít o těchto skutečnostech jiná osoba (zejména osoba obviněného z přestupku) a které ani ve správním řízení nikdo nevyjádřil.
13. Pokud takové pochybnosti vznikly krajskému soudu v důsledku tvrzení obsažených v žalobě, bylo především na něm, aby ji cestou dokazování odstranil, nikoli aby až v rozsudku označil stav, z něž vycházely správní orgány, za nedostatečně zjištěný a napadené rozhodnutí bez dalšího zrušil. Své výhrady ke skutkovému podkladu napadeného rozhodnutí měl vyjavit již v průběhu řízení (i mimo jednání), a umožnit tak

žalovanému, aby doložil chybějící listiny (zde: dohoda mezi Policií ČR a Městskou policií Jihlava o úsecích měření rychlosti; osvědčení o proškolení strážníka), a zhojil tak nedostatky vytýkané žalobou. Vzhledem k tomu, že v tomto případě nešlo o rozsáhlé odstraňování nedostatků, nebylo namístě, aby soud správní rozhodnutí rovnou zrušil. Pokud tak učinil, dopustil se vady řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s.ř.s. (tedy nikoli nesprávného posouzení právní otázky podle písm. a), jak uváděl stěžovatel).

14. Ostatně stejným způsobem postupoval krajský soud o dva měsíce později ve věci 41 A 3/2016, v níž obviněný z přestupku uplatnil stejný procesní postup za obdobného skutkového stavu. Soud tam vycházel ze stejné sady důkazů, které byly obsahem správního spisu a které se týkaly shodného místa měření (ulice Pávovská v Jihlavě, v blízkosti domu č. p. 17, ve směru jízdy do centra města). Následně si vyžádal od žalovaného stejné dokumenty, které ve správním spisu postrádal v této věci. Zcela opačně se pak krajský soud vyjádřil také ohledně zdůvodnění výše uložené sankce – v nyní posuzované věci považoval soud za nesrozumitelnou přitěžující okolnost formulovanou slovy „*přestupek se stal v dopoledních hodinách na frekventované ulici*“, kdežto ve věci 41 A 3/2016 posoudil stejné zdůvodnění jako dostačující, neboť „*skutečnost, že se jedná o frekventovanou ulici, musí být správnímu orgánu I. stupně známa*“. V takto zásadně podobných věcech však měl krajský soud postupovat jednotně.
15. Na závěr považuje NSS za vhodné poukázat na žalobcovu námitku, že měření nebylo průkazné, neboť na fotografii z průběhu měření zasahuje záměrný kříž částečně mimo jeho (měřené) vozidlo. Ačkoliv krajský soud zrušil obě rozhodnutí správních orgánů z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu, vyjádřil se i k ostatním žalobcovým námitkám (které shledal vesměs nedůvodnými), kromě námítky zmíněné v předchozí větě. Ta se však zásadně týká závěru o tom, zda byl ve věci dostatečně zjištěn skutkový stav. Není tak zcela jasné, zda krajský soud zrušil rozhodnutí správních orgánů pouze kvůli chybějícím dokumentům ve správním spisu, nebo zda měl pochybnosti také ohledně průkaznosti fotografií v záznamu o měření. V dalším řízení je proto třeba, aby krajský soud vypořádal i tuto námitku, kterou se dosud nezabýval.
16. Po tomto zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu vyzval Krajský soud v Brně žalovaného, aby tomuto soudu zaslal doklad o tom, že strážník Městské policie Jihlava L. M. byl proškolen ohledně správného používání (dle Návodu) silničního laserového rychloměru (typ LTI 20/20 TruCAM) pokud proškolen byl a dále aby předložil opatření Policie ČR Jihlava, z něhož by vyplynulo, že dle § 79a silničního zákona může Městská policie Jihlava provádět měření rychlosti na ulici Pávovská v Jihlavě.
17. Krajský úřad kraje Vysočina krajskému soudu pak zaslal sdělení Policie ČR, Krajské ředitelství policie kraje Vysočina, Územní odbor Jihlava, Dopravní inspektorát, Městské policii Jihlava ze dne 27.2.2015, kde PČR, Dopravní inspektorát Jihlava sděluje Městské policii Jihlava úseky, kde může Městská policie Jihlava provádět měření rychlosti jízdy. Jedná se o 21 ulic ve městě Jihlava, přičemž mezi nimi je i ulice Pávovská.
18. Dále zaslal žalovaný Osvědčení, vydané 14.12.2013 ATS-TELCOM Praha, a.s., v němž se potvrzuje, že příslušník městské policie L. M. úspěšně absolvoval základní školení operátora laserového měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCAM s náplní – měření rychlosti

laserovým měřičem, volba stanoviště a metodika měření, nastavení laserového měřiče, přenos fotografií a videa, obsluha SW TruCAM Image Viewer, když z osvědčení vyplývá, že uvedený příslušník MP zvládá obsluhu laserového měřiče LTI 20/20 TruCAM a je oprávněn provádět měření.

19. 7.11.2018 Krajský soud v Brně vydal rozsudek č.j. 41 A 2/2016-57, kdy rozhodl tak, že žalobu žalobce zamítl.

20. Krajský soud věc zdůvodnil následovně:

21. Po doplnění provedených podkladů dospěl soud k závěru, že žaloba žalobce důvodná není. Soud má za to, že byl náležitě zjištěn skutkový stav věci a věc byla také správně právně posouzena. Pokud jde o skutkový stav, dospěl soud k závěru, že bylo zcela jednoznačně prokázáno, že přestupkového jednání (překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci) se žalobce dopustil a zákonné ustanovení uvedené v rozhodnutí správního orgánu I. stupně porušil. Pokud jde o námitku žalobce, že nebylo najisto postaveno, že městská policie měřila rychlost vozidel v úseku v Pávovské ulici v Jihlavě v souladu s ust. § 79a silničního zákona, tedy že měřené místo bylo k tomuto účelu určeno Policií České republiky, není po doplnění dokazování důvodná. Z podkladu, který byl do spisu doložen, jednoznačně vyplývá, že PČR určila ve městě Jihlavě úseky k měření, kde měření má provádět městská policie. Jedním z těchto úseků je i ulice Pávovská. Tato námitka, jak uvedeno, tedy důvodná není. Pokud jde o další námitku žalobce, že nebylo najisto postaveno, že měření bylo prováděno v souladu s návodem k obsluze uvedeného měřicího zařízení, ani s touto námitkou soud nesouhlasí. Z potvrzení založeného do soudního spisu vyplývá, že strážník městské policie, který měření prováděl, obdržel již 4.12.2013 Osvědčení o úspěšném absolvování školení operátora laserového měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCAM, přičemž z tohoto Osvědčení vyplynulo, že byl školen k nastavení laserového měřiče, volby stanoviště, metodika měření, měření rychlosti, přenos fotografie a videa a obsluha SW TruCAM Image Viewer. Soud tedy dospěl k závěru, že strážník městské policie, který měření prováděl, tedy beze sporu znal návod k obsluze tohoto měřicího zařízení a zajisté dle tohoto postupoval, neboť opak nebyl ze strany žalobce prokázán.

22. Pokud pak žalobce namítá, že nebylo najisto postaveno, zda bylo měřeno vozidlo žalobce s ohledem na umístění záměrného kříže, ani tuto námitku soud za důvodnou nepokládá. Je sice pravdou, že na výstupní fotografii z měřicího zařízení se nachází dvě vozidla, v přední části snímku je vozidlo žalobce, na kterém se nachází záměrný kříž, pokud jde o druhé vozidlo, které je na fotografii v určité vzdálenosti za vozidlem žalobce, z fotografie je patrné, že na tomto vozidle se záměrný kříž nenachází. Soud nemá žádné pochybnosti o tom, že bylo měřeno vozidlo žalobce.

23. Pokud pak jde o ulici Pávovskou, je to ulice, která se nachází ve městě Jihlava, ze zákona je předepsána v obci rychlost 50 km/h. Žalobce toto zpochybňoval, uváděl, že není najisto postaveno, zda v měřeném místě byla stanovena rychlost 50 km/h, zda nebyla tato upravena na rychlost nižší či vyšší.

24. Žalobce ničím neprokázal, že v místě, kde měření bylo prováděno, tedy na ulici Pávovské u domu č. 17, by byla nějaká místní úprava, která by povolovala vyšší rychlost než 50

km/h. Uvádí, že strážník městské policie, který měření prováděl, zajisté věděl, jaká rychlost v místě měření je povolena.

25. I tuto námitku soud pokládá za námitku nedůvodnou, jedná se o námitku účelovou, když žalobce ničím neprokázal, že by v místě, kde k měření rychlosti došlo, byla jiná než povolená rychlost 50 km/h v obci.
26. Soud uzavřel, že ani jedna z žalobních námitek žalobce (po doplnění dokazování) důvodná není, přičemž pokud jde o ostatní námitky, v tomto směru krajský soud odkázal na svůj rozsudek č.j. 41A 2/2016-27 ze dne 7.6.2017, kdy se všemi ostatními námitkami již řádně vypořádal.
27. Pokud pak jde o uloženou sankci a její odůvodnění, soud uvádí, že výše uložené sankce byla uložena v možném zákonném rozpětí, a to v polovině uvedeného zákonného rozpětí, kdy bylo přihlédnuto k okolnostem přitěžujícím i polehčujícím, jež jsou rozvedeny v rozhodnutí správního orgánu I. stupně.
28. Pravdou je, že jako k okolnosti přitěžující bylo přihlédnuto k tomu, že k přestupku došlo v dopoledních hodinách na frekventované ulici v obci, přičemž nebylo blíže rozvedeno, proč závažnost přestupku zvyšuje skutečnost, že k němu došlo v dopoledních hodinách. Nicméně správní orgán I. stupně uvedl, že závažnost přestupku zvyšuje skutečnost, že k němu došlo na frekventované ulici, a pokud nezdůvodňuje, jaký je rozdíl, zda byl spáchán v dopoledních či odpoledních hodinách, jedná se o skutečnost, která měla být sice blíže v rozhodnutí vysvětlena, nicméně tato jediná skutečnost nemůže způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť pokud jde o okolnost přitěžující, je jím zejména na straně žalobce, že k překročení rychlosti došlo na frekventované ulici ve městě a počet přestupkových jednání žalobce v období let 1996-2013 je 9 přestupků, z toho 3 týkající se překročení nejvyšší dovolené rychlosti. Nicméně bylo přihlédnuto i ke skutečnostem svědčícím ve prospěch obviněného z přestupku, a to k tomu, že nedošlo k omezení či ohrožení ostatních účastníků silničního provozu.
29. Soud tedy věc shrnuje tak, že po doplnění dokazování dospěl k závěru, že žaloba žalobce důvodná není, neboť bylo najisto postaveno, že žalobce se přestupkového jednání, které je mu kladeno za vinu, dopustil a i uložená sankce je v rámci zákona a je řádně odůvodněna.
30. Proti tomuto rozsudku podal kasační stížnost včas žalobce.
31. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 9.7.2020, č.j. 10 As 330/2018-24 rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 7.11.2018, č.j. 41 A 2/2016-57, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.
32. V kasační stížnosti žalobce (stěžovatel) uvedl, že ji podává z toho důvodu, že krajský soud pochybil, neboť doplnil dokazování mimo jednání.
33. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. Uvedl, že v tomto řízení je třeba vyřešit jedinou právní otázku; zda krajský soud pochybil tím, že nenařídil

jednání, na kterém by doplnil dokazování o písemnosti zaslané žalovaným, a tyto písemnosti pouze založil do soudního spisu.

34. Podle § 77 odst. 1 s.ř.s. *dokazování provádí soud při jednání.*

35. Krajský soud se snažil naplnit požadavky rozsudku NSS ze dne 4.7.2018, z něhož jasně vyplynulo, že doplnit dokazování má sám krajský soud, nikoliv žalovaný. Krajský soud vyzval dne 25.7.2018 účastníky řízení, aby se do dvou týdnů vyjádřili, zda souhlasí s tím, že ve věci bude rozhodnuto bez nařízení jednání. Účastníci byli upozorněni, že pokud se nevyjádří, bude mít soud za to, že s tímto postupem souhlasí. Protože účastníci na výzvu nereagovali, krajský soud postupoval podle § 51 odst. 1 s.ř.s., tj. rozhodl bez nařízení jednání. Vyžádal si od žalovaného doklad o proškolení strážníka, který obsluhoval rychloměr, a opatření Dopravního inspektorátu krajského ředitelství Policie ČR ze dne 27.2.2015, kterým byly určeny úseky pro měření rychlosti Městskou policií Jihlava. Krajský soud si informace, které vyplývaly z těchto listin, vyhodnotil a vydal na jejich základě napadený rozsudek.

36. Tento postup je však nezákonný. Soud si sice může od žalovaného vyžádat cestou pouhého přípisu písemnosti obsahující informace, jichž se žalobce domáhal v žalobě (není třeba nařizovat jednání pouze proto, aby soud účastníky vyzval k předložení písemností), nemůže ale těmito písemnostmi provádět dokazování mimo jednání. Dokazovat mimo jednání nelze ani tehdy, když účastníci souhlasí (výslovně či mlčky) se záměrem soudu nenařídít jednání. Je-li potřeba provádět dokazování (či ho doplňovat), musí soud nařídít jednání, a dát tak účastníkům možnost přímo se vyjádřit k prováděným důkazům. Nejde totiž o žádný z případů, který zákon předvídá a s nimiž spojuje možnost soudu rozhodovat o věci samé bez jednání. Protože tedy krajský soud nenařídil jednání a neprovedl dokazování během něj, zatížil své rozhodování vadou, která mohla mít vliv na zákonnost jeho rozhodnutí. NSS napadený rozsudek zrušil podle § 110 odst. 1 s.ř.s. a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. V tomto řízení bude krajský soud vázán právním názorem NSS. Jeho úlohou bude dostát své procesní povinnosti provést dokazování při jednání.

37. Krajský soud v Brně poté nařídil ve věci jednání na den 2.9.2020. K jednání soud předvolal jak žalobce, tak jeho právního zástupce, advokáta Mgr. Jaroslava Topola, jemuž bylo předvolání doručeno 29.7.2020 a předvolal i žalovaného. Pokud jde o žalovaného, ten se k jednání nedostavil, 1.9.2020 se však z nařízeného jednání omluvil pro neodkladné pracovní povinnosti osob, které by za žalovaného mohly jednat a uvedl, že souhlasí s projednáním věci v nepřítomnosti svého zástupce, odkázal na své vyjádření k podané žalobě, na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhoval žalobu jako nedůvodnou zamítnout.

38. Pokud pak jde o žalobce a jeho právního zástupce, ti se také k nařízenému jednání nedostavili, ač byli včas a řádně předvoláni.

39. U tohoto soudního jednání soudkyně stručně zkonstatovala obsah rozhodnutí žalovaného ze dne 11.11.2015, obsah žaloby i písemného vyjádření, rozsudek Krajského soudu v Brně č.j. 41 A 2/2016-27 ze dne 7.6.2017, obsah rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 10 As

214/2017-41, obsah rozsudku Krajského soudu v Brně č.j. 41 A 2/2016-57 ze dne 7.11.2018, obsah rozsudku NSS č.j. 10 As 330/2018-24 ze dne 9.7.2020 a k důkazu přečetla sdělení Policie ČR, Městské policie Jihlava ze dne 27.2.2015 a Osvědčení o úspěšném absolvování základního školení operátora laserového měřiče rychlosti Lubomírem Markem ze dne 4.12.2013.

Posouzení věci krajským soudem

40. Žaloba není důvodná.

41. Krajský soud v Brně tedy poté, kdy jeho předchozí rozsudek byl zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu provedl dokazování při jednání, které nařídil na den 2.9.2020. K tomuto jednání byl žalobce i jeho právní zástupce, ale i žalovaný řádně a včas předvolán, k jednání se však žalobce ani jeho právní zástupce nedostavili bez jakékoliv omluvy, nedostavil se ani zástupce žalovaného, který se však omluvil a souhlasil s jednáním bez jeho účasti.
42. Soud u tohoto jednání mimo jiné provedl důkaz zprávou PČR, krajské ředitelství policie kraje Vysočina, Územní odbor Jihlava, Dopravní inspektorát ze dne 27.2.2015, z něhož vyplývá, že Policie ČR určuje dle ust. § 79a silničního zákona úseky pro měření rychlosti jízdy vozidel Městskou policií Jihlava, ve městě Jihlava, kde je uvedeno 21 ulic, mezi nimi i ulice Pávovská a dále jde o osvědčení, který se potvrzuje, že příslušník MP Jihlava L. M. úspěšně absolvoval základní školení a operátora laserového měřiče rychlosti LTI 20/20 TruCAM, a to dne 4.12.2013.
43. Jak soud uvedl, k jednání se žalobce ani jeho právní zástupce nedostavili. Tím, že soud nařídil jednání a provedl při něm dokazování, odstranil procesní pochybení vytýkané mu Nejvyšším správním soudem a pokud by se žalobce či jeho právní zástupce k jednání dostavili, mohli se k těmto dokumentům, které jsou součástí soudního spisu, vyjádřit, případně uvést připomínky k těmto dokumentům, pokud by je měli.
44. Soud tedy uvádí, že procesní pochybení bylo ze strany krajského soudu napraveno a soud má za to, že ve věci bylo provedeno veškeré dokazování, které osvětlilo, že žalobce se přestupkového jednání, které mu bylo kladeno za vinu, dopustil a že věc byla také správně právně zhodnocena.
45. Z těchto důvodů se soud zcela odkazuje na odůvodnění svého předchozího rozsudku ze dne 7.11.2018, kdy v té době již soud byl seznámen s uvedenými dvěma dokumenty, jimiž bylo provedeno 2.9.2020 dokazování u jednání a z nichž zcela jednoznačně vyplývá, že bylo měřeno na ulici Pávovské v Jihlavě, že Městská policie Jihlava byla oprávněna dle § 79a silničního zákona v tomto místě měření provádět, že silniční rychloměr byl nastaven strážníkem městské policie L. M., který úspěšně absolvoval kurz nastavení i obsluhy uvedeného měřiče již v prosinci roku 2013, tedy není z těchto důvodů nejmenších pochyb, že by měření nebylo provedeno správně a zákonným způsobem a navíc z fotografie, která je součástí správního spisu vyplývá, že bylo změřeno vozidlo žalobce, přičemž se soud s těmito otázkami právě v předchozím rozsudku již řádně vypořádal.

46. Soud tedy uzavírá, že procesní pochybení Krajského soudu v Brně bylo napraveno tím, že dokazování bylo provedeno u jednání dne 2.9.2020, a o zjištěném skutkovém stavu nejsou nejmenší pochybnosti, tedy pochybnosti o tom, že žalobce se přestupkového jednání, kladeného mu za vinu, dopustil.
47. Soud tedy žalobu dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl jako nedůvodnou.
48. Pokud jde o náklady řízení, rozhodnutí se opírá o ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, náklady řízení mu proto nebyly přiznány, pokud pak jde o žalovaného, tomu kromě běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 2. září 2020

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. K.